

РЕШЕНИЕ

№ 742

гр. Шумен, 09.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, IV-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Людмила Д. Григорова-Митева

при участието на секретаря Димитринка В. Христова
като разгледа докладваното от Людмила Д. Григорова-Митева Гражданско дело № 20233630101504 по описа за 2023 година

Предявени са обективно съединени искиове, с правно основание чл.344, ал.1, т.1, 2 и 3 от КТ, и чл.86 от ЗЗД.

В исковата си молба до съда ищецът И. С. И., ЕГН *****, с адрес: ***, излага, че с ответника „Ауто Плюс Шумен“ ООД, ЕИК 103534957, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от управителя М.И.М., били в трудови правоотношения, като трудовото правоотношение възникнало въз основа на сключен на 04.07.2022 г. трудов договор. Съгласно трудовия договор ищецът следвало да изпълнява длъжността „Демонстратор“, с работно място: ***. Във връчената на ищеца длъжностна характеристика за длъжността „Демонстратор“ били описани задълженията за „Продавач-консултант“ /т.8.1/, като само едно от задълженията било във връзка с длъжността по трудовия му договор- „При необходимост да извършва демонстрация“. Ищецът твърди, че фактически му били възложени и той изпълнявал трудови задължения на търговски представител. Сочи се в молбата, че на 10.05.2023 г. видял обява в интернет от работодателя му, че се търси търговски представител за региони Шумен и Търговище, т.е. за същата работа, която той изпълнявал. На 15.05.2023 г. му били връчени предизвестие и заповед за прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл.328,

ал.1, т.3 от КТ, поради намаляване обема на работа. Ищецът счита, че уволнението му е незаконно, тъй като посоченото в заповедта уволнително основание не е било налице към датата на прекратяване на правоотношението. След уволнението ищецът останал без работа, като заявява, че последното, получено от него нетно трудово възнаграждение се равнявало на сума от 939, 79 лева. Поради изложеното, моли съда да постанови решение, по силата на което да бъде признато за незаконно, извършеното от ответника със Заповед №1/15.05.2023 г., уволнение, както и да бъде отменено; да бъде възстановен ищецът на работата, заемана при ответника преди уволнението - “Демонстратор”, с място на работа – гр. Шумен, ул. „Владайско въстание“ №70; да бъде осъден ответникът да му заплати обезщетение по чл.225, ал.1 от КТ в размер на 1 816, 63 лева, считано за времето, през което е останал без работа, като към датата на исковата молба посочва периода от 15.05.2023 г. до 04.07.2023 г., ведно с обезщетение за забава, в размер на законната лихва върху главницата, в размер на 29, 53 лева, считано за периода от 15.05.2023 г. до 04.07.2023 г., както и считано от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане. Претендира и разноски.

В хода на делото поддържа претенциите си по чл.344, ал.1, т.1, 2, като увеличава размера на иска с правно основание чл.344, ал.1, т.3, вр. с чл.225, ал.1 от КТ и последният се счита предявен за сума от 4 400.00 лева, представляваща обезщетение за времето, през което ищецът е останал без работа в следствие процесното уволнение, за периода от датата на уволнението - 15.05.2023 г. до 27.09.2023 г.- датата, на която е обявено приключване на устните състезания по делото. Оттегля претенцията си по чл.86 от ЗЗД за закъснителни лихви в размер на 29, 53 лева, считано за периода от 15.05.2023 г. до 04.07.2023 г. , като в тази част производството е прекратено.

Ответникът, в законоустановения едномесечен срок, представя писмен отговор по молбата, в който заявява, че не оспорва исковите по чл. 344, ал.1, т.1 и т.2 от КТ и счита същите за основателни. Единствено излага възражения срещу иска по чл.344, ал.1, т.3, вр. с чл.225, ал.1 от КТ и срещу иска по чл.86 от ЗЗД.

В съдебно заседание ищецът, чрез процесуален представител, отправя искане за произнасяне с решение при признание на исковите по чл. 344, ал.1,

т.1 и т.2 от КТ.

Така направената от ищеца молба се явява **допустима**, разгледана по същество е **основателна** досежно направеното искане за произнасяне с решение при признание на двата обективно съединени иски, по следните съображения:

Нормата на чл.237, ал.1 от ГПК сочи, че когато ответникът признае иска, по искане на ищеца, съдът прекратява съдебното дирене и се произнася с решение съобразно признанието. В случая съдът счита, че са налице предпоставките за постановяване на решение при признание на исковите по чл. 344, ал.1, т.1 и т.2 от КТ, като не са налице пречките по чл. 237, ал. 3 от ГПК. Признатото от ответника право не противоречи на закона и добрите нрави, а освен това е такова, с което страната може да се разпорежда. Съобразно чл. 237, ал. 2 от ГПК, съдът в настоящото съдебно решение не следва да излага мотиви по признатите иски съобразно чл. 236, ал. 2 от ГПК, а указва, че решението се основава на признанието на исковите от ответника. Ето защо, исковите по чл. 344, ал.1, т.1 и т.2 от КТ следва да бъдат уважени съобразно направеното признание.

Касателно претенцията по чл.344, ал.1, т.3, вр. с чл.225, ал.1 от КТ, за да се произнесе, съобрази следното:

От събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, се установи следното от фактическа и правна страна:

Предпоставките на обезщетението по чл.225, ал.1 от КТ са: признаване на уволнението на работника за незаконно; вреда- тя се съизмерва с пропуснатото брутно трудово възнаграждение за времето след уволнението, поради това че е останал без работа, като според правната доктрина и константата съдебна практика, необходимо е работникът да е останал незает по трудово правоотношение, като няма значение заетостта на друго основание; причинна връзка между незаконното уволнение и оставането без работа, т.е. оставането без работа да се дължи именно на това незаконно уволнение.

В настоящия случай от представените от ищеца заверени преписи от регистрационна карта, издадена от Дирекция „Бюро по труда“, справка за актуално състояние на действащи трудови договори, издадена от ТД-Варна, страници от трудовата книжка на ищеца, включително и след извършената от

съда констатация от представената в последното съдебно заседание на виждане трудова книжка на ищеца, се установи, че след процесното уволнение, същият не е работил по трудово правоотношение. От назначената по делото съдебно счетоводна експертиза, заключението по която бе прието изцяло от съда като компетентно и обосновано дадено, без възражения от страните, заключава че полагащото се обезщетение по чл.225, ал.1 от КТ на ищеца за периода от датата на уволнението- 15.05.2023 г. до 27.09.2023 г.- датата, на която е обявено приключване на устните състезания по делото, се равнява на сума от 4 400.00 лева. Ето защо и този иск следва да бъде уважен в пълен размер.

На основание чл.78, ал.6, вр. с чл.83, ал.1, т.1 от ГПК, ответникът следва да заплати държавна такса върху уважените искове в размер на 276, 00 лв. и направените разноски от съда, за изготвяне на съдебно - счетоводна експертиза, в размер на 100.00 лв.

На основание чл.78, ал.1 от ГПК, ответникът следва да заплати на ищеца направените по делото разноски, съразмерно уважените искове, в размер на 780.00 лева.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА уволнението на И. С. И., ЕГН *****, с адрес: ***, извършено със Заповед №1/15.05.2023 г., на основание чл.328, ал.1, т.3 от КТ /намаляване обема на работа/, на Управителя на „Ауто Плюс Шумен“ ООД, ЕИК 103534957, със седалище и адрес на управление: ***, за **НЕЗАКОННО** и го **ОТМЕНЯ**.

ВЪЗСТАНОВЯВА И. С. И., ЕГН *****, с адрес: ***, на предишната, заемана от него длъжност - “Демонстратор”, с място на работа – ***.

ОСЪЖДА „Ауто Плюс Шумен“ ООД, ЕИК 103534957, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от управителя М.И.М., да заплати на И. С. И., ЕГН *****, с адрес: ***, сумата от **4 400.00 лева /четири хиляди и четиристотин лева/**, представляваща обезщетение по чл.225, ал.1 от КТ, считано за периода от датата на уволнението - 15.05.2023 г. до

27.09.2023 г. /датата, на която е обявено приключване на устните състезания по делото/, както и сумата от **780.00 лева /седемстотин и осемдесет лева/**, представляваща направените по делото разноси, съразмерно уважената част от исковете.

ОСЪЖДА „Ауто Плюс Шумен“ ООД, ЕИК 103534957, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от управителя М.И.М., да **заплати** в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Районен съд гр. Шумен, държавна такса върху уважените искове, в размер на **276, 00 лева /двеста седемдесет и шест лева/** и направените разноси от съда, за изготвяне на съдебно - счетоводна експертиза, в размер на **100.00 лв. /сто лева/**.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Шуменски окръжен съд в двуседмичен срок, считано от 10.10.2023 г.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____